

5.9.2009 se v Týně nad Vltavou konal 2.ročník Pohádkového lesa.

Letošní ročník měl, bohužel, z organizačního hlediska k hladkému průběhu více než daleko. Po loňských ohlasech jsme chtěli ponechat celkovou délku trasy (pro malé děti naprosto vyhovující) a současně Pohádkový les trochu zpestřit. Nejen obměnou pohádek, ale i přidáním dvou nových stanovišť. Dobrovolníky, kulisy, ceny, kostýmy a další potřebné věci jsme připravili předem a těšili se na spokojené školáčky a předškoláčky.

Ovšem z níže popsaných důvodů jsme museli sahat k velkým změnám a dokonce rušit stanoviště.

Kromě běžných obtíží, které se při organizaci podobné akce vyskytují pokaždé, se nám tentokrát začaly objevovat překážky, ohrožující samotné konání Pohádkového lesa. A to nejen toho letošního.

V týdnu před konáním akce jsme se čirou náhodou dozvěděli, že trasa neprochází pouze přes obecni (jak jsme dosud byli přesvědčeni), ale i soukromý pozemek. Na tuto skutečnost jsme nepřišli loni ani letos při přípravě a to i přesto, že jsme celou trasu ověřovali na internetovém Katastru nemovitostí. Bohužel, neodpovídá skutečnosti, jak jsme zjistili pár dní před konáním 2.ročníku Pohádkového lesa. Ozval se nám totiž majitel louky nad rybníky, kde v loňském roce Pohádkový les končil. Tento pozemek městu nepatří a jeho majitel byl bohužel zásadně proti, aby trasa, byť jen částečně, vedla přes jeho louku. Byli jsme tudíž nuceni měnit plány a to v termínu téměř šibeničním.

Při hledání nějakého obchvatu či odklonu jsme navíc zjistili, že další část původní trasy, která pro změnu městu patří a tudíž jsme zde neočekávali žádné problémy, byla postižena poměrně intenzivním kácením. Část cesty v podstatě neexistuje. Lávka přes mokřinu, kterou jsme loni zbudovali právě pro Pohádkový les, byla zničena popadanými stromy. Další část cesty byla rozježděna traktorem a tím místy zcela nepoužitelná pro procházku s malými dětmi.

Další zápletkou bylo zjišťování informací k nalezení zcela nové trasy. Z telefonátu s jednoduchou otázkou, nebude-li podobná kalamita následovat v nejbližších dnech někde jinde v obecním lese, jsme se od pana hajného mnoho nedozvěděli. Zato jsme byli ujištěni, že když se hajnému nebude něco líbit, určitě nám zavolá. Přesto, že jsme v tu dobu měli žádost o konání Pohádkového lesa podanou již deset měsíců, hajný informován nebyl. Museli jsme nahlásit jméno, telefon a málem i rodné číslo, informace pro nás však bohužel žádné. Inu, hajný je lesa pán a můžeme být rádi, že se nezačalo kácet v době, kdy se děti měly procházet Pohádkovým lesem.

Přesto světlo světélko naděje, zřejmě z Perníkové chaloupky, a trasu jsme nakonec našli. Sice bez záruky, že se na ní nebude kácet nebo třeba stavět supermarket, ale trasa byla. Díky ochotě pana Chaloupka (děkujeme) jsme dva dny před konáním Pohádkového lesa několikrát prošli mapy celé oblasti za Hlineckým sídlištěm a trasu jsme nakonec vybrali.

Neměli jsme příliš na vybranou, proto se tímto omlouváme účastníkům, zejména s nejmenšími dětmi, protože na začátku byla cesta poměrně prudká. Jedno stanoviště bylo zrušeno, ostatní jsme zhustili tak, abychom se na cestu vešli. Většina stanovišť se nacházela na nepříliš pohádkové panelové cestě, ale zdálo se, že to dětem naštěstí příliš nevadí.

Postupně děti v Pohádkovém lese potkaly Dlouhého a Bystrozrakého, kterým pomáhali nalézt kamaráda Širokého. Potom dva lesní hýkaly, kteří se učili mluvit místo věčného hulákání. Obry, kteří dětem pomocí chůd či jízdy na svých ramenou ukázali svět z výšky. Lesním vílám pak děti pomáhaly uklidit les po táboření loupežníků a odpadky roztřídit správně do barevných košů. Osamocená Popelka, která v lese neměla své holuby, potřebovala pomocné dětské ručičky pro přebírání a nakonec si Děd Vševěd, který má rád chytré děti, vyslechl, které že to pohádkové postavy děti na trase viděly. Každé stanoviště pak mělo pro malé poutníky odměnu za jejich snahu. V cíli pak ještě od zbloudilých čertů, kteří zapomněli ze které jsou pohádky, dostali účastníci za radu špekáček, který si s nimi mohli opéct.

A tak se nakonec Pohádkový les nakonec uskutečnil správně pohádkově. Všechny počáteční problémy byly překonány a dobro zvítězilo nad zlem. Tedy dobrá vůle a ochota nad neochotou a klacky a kmeny padlých stromů pod nohama.

Náš obrovský dík patří všem pohádkovým postavám, které nám nemálo pomohly i při organizaci a všichni bez protestů a dokonce s úsměvem, trávili celý den na svých stanovištích. Mnozí se podíleli na přípravě i následném úklidu, který trval téměř stejně dlouho, jako samotný Pohádkový les. Všichni si zaslouží veliké uznání, protože se na Pohádkovém lese podíleli ve svém volném čase a bez výhrad překonali i změny, které jsme díky problémům museli uskutečnit. Proto bychom Vám rádi prozradili, kdo se na letošním Pohádkovém lese podílel: Zbyněk Bouška, Lenka Kolková, Jan Kolek, Radek Karniš, Petr Novotný, Petr Kareš, Marie Králová, Romana a Jarda Raučínovi, Adéla Randáková a celá skupina A5 – Luboš Jaroš, Standa Študlar, Venca Dvořák, Lukáš Skok, Jiří Jougl, dále Tomáš Kareš a Jaroslav Valtr.

Speciální dík pak patří těm, kteří Pohádkovému lesu poskytli materiální pomoc, kulisy, odměny pro děti, kostýmy apod.:

Paní Trnková (hračkářství Trnková, Tyršova ul.) poskytla, stejně jako loni, krásné hračky, které udělaly radost nejen dětem, ale i jejich rodičům. Paní Třísková (Cukrářství Třísková, Písecká ul), napekla báječné koláče, po kterých se dětem dělaly doslova boule za ušima.

Dále díky panu Noščákovi (reklamní agentura Nope, Nám. Míru), za čepice, kšiltovky a reklamní předměty, paní Gribbinové (ETE) za spoustu drobností pro děti, které udělaly radost. Samozřejmě také díky paní Berglerové (divadelní společnost Vltavan), uzenářství Zeman za skvělé špekáčky, firmě Jednota, která poskytla část odměn. Dále díky panu Karešovi (žaluzie Kareš Týn n. Vlt), paní Fraňkové (Dům dětí a mládeže) a papírnictví OLA, ETE.

Doufáme, že všechny organizační problémy do příštího roku vyřešíme a že se nám podaří založit další tradici - Pohádkový les v Týně nad Vltavou. A vůbec nemusí být tak gigantický, jako ten v Rudolfově.

Za pořadatele Pohádkového lesa, občanské sdružení o.s. ACTIV

Filip Valtr a Markéta Karešová